

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

לפני כב' השופט ה' קירש

המבקש

פקיד שומה חולון

על ידי ב"כ עו"ד אדם טהרני
מפרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)

נגד

המשיבים

1. פורין פאואר עובדים זרים בע"מ
2. ס.ש יעדים בע"מ
3. אלכסנדר שינדר

על ידי ב"כ עוה"ד קובי גולדמן ואורי גולדמן

החלטה

1. זו החלטה לפי סעיף 194(ג) לפקודת מס הכנסה.
2. חברת פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ("פורין") משמשת קבלן כוח אדם לאספקת עובדים זרים בענף הבניין. כיום כל מניות פורין מוחזקות בידי חברת ס.ש. יעדים בע"מ ("ס.ש.י"). כל מניות ס.ש. מוחזקות בידי מר אלכסנדר שינדר ("שינדר"). עד לחודש יולי 2020 שינדר החזיק במישרין את מלוא המניות בפורין.
3. נמצא כי פורין היא חברה פעילה, המעסיקה מאות רבות של עובדים זרים ומחזור העסקים שלה מגיע לעשרות מיליוני שקלים בשנה אם לא יותר.
4. לפורין הוצאו שומות מס לשנים 2016, 2017, 2018, ו-2019, הנוגעות לשורה של נושאים, לרבות חבות בהיטל עובדים זרים¹; זכאות העובדים הזרים לנקודות זיכוי בחישוב המס על פי פקודת מס הכנסה; ניכוי מס במקור מתשלומי דמי שכירות למשכירי הדירות בהן משתכנים העובדים הזרים; זקיפת הכנסת עבודה בגין שווי המגורים והביטוח הרפואי המסופקים לעובדים הזרים, ועוד.

¹ בהתאם לסעיף 45(א) לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

5. על פי השומות הנ"ל לשנים 2016 עד 2019, חבות המס – לפני קנסות, הפרשי הצמדה וריבית – מגיעה לכדי 38.7 מיליון ש"ח בקירוב.
6. לגבי שנות המס 2016, 2017 ו-2018, השגה שהוגשה על ידי פורין נדחתה וצווים בשלב ב' (לפי סעיפים 152 ו-168 לפקודה) הוצאו בחודש ספטמבר 2020.
7. בחודש ספטמבר 2021 נערכה שומת ניכויים בשלב א' (לפי סעיף 167 לפקודה) לגבי שנת המס 2019. יוער כי מכלל קרן המס שצוינה בסעיף 5 לעיל, כ- 61% ממנה מתייחסים לשנת 2019.
8. פורין חולקת על כל חבויות המס הנ"ל ובחודש נובמבר 2020 היא הגישה ערעור מס הכנסה על החלטת פקיד השומה בהשגה לשנים 2016-2018 (ע"מ 1886-11-20) ("ערעור המס"). ערעור המס מתנהל בפני מותב זה.
9. כידוע, הכלל הוא כי נישום איננו חייב לשלם סכום מס השנוי במחלוקת עד לאחר הכרעתו של בית המשפט המחוזי בערעור מס (סעיפים 182, 183, 184 ו-185 לפקודת מס הכנסה).
10. מסיבות שיפורטו בהמשך, בחודש ספטמבר 2021 נקט פקיד השומה שני צעדים לשם הבטחת גביית המס השנוי במחלוקת, למקרה שערעור המס שהוגש על ידי פורין יידחה.
- ראשית, הפעיל פקיד השומה את סמכותו על פי סעיף 119א(א)(1) לפקודה ("גביית מס בנסיבות מיוחדות") וקבע כי בשל נסיבות המקרה, ניתן לגבות את המס שפורין חייבת בו גם מידי חברת ס.ש. וגם משינדר. שנית, הפעיל פקיד השומה את סמכותו לפי סעיף 194 לפקודה ("גביית מס במקרים מיוחדים"), ודרש כי תינתן ערובה לתשלום המס. משלא לא ניתנה ערובה כאמור, פנה פקיד השומה בהליך הנוכחי – ע"מ 21-09-29940 – וביקש שורה ארוכה של סעדים כנגד פורין, ס.ש. ושינדר ובנוגע לנכסיהם.
11. חברת ס.ש. ושינדר לא השלימו עם השימוש בהוראות סעיף 119א לפקודה כלפיהם, והם הגישו השגה על החלטת פקיד השומה לפעול לפי הסעיף האמור. השגה זו נדחתה ובעקבות זאת ס.ש. ושינדר הגישו ערעור לבית משפט זה בהתאם לסעיף 119א(ו) (ע"מ 22-01-31700; "הערעור בעניין סעיף 119א"). גם הערעור בעניין סעיף 119א עתיד להידון בפני מותב זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

12. לחידוד המצב הדיוני, אדגיש כי החלטה זו נוגעת אך ורק לבקשת פקיד השומה לפי סעיף 194(ג) לפקודה.

13. אם כן, מה הביא את פקיד השומה לפעול בהתאם לסעיפים 119א ו-194 הנ"ל?

נמצא כי פורין, שהיא חברה רווחית, חילקה דיבידנדים באחת עשרה הזדמנויות שונות במהלך התקופה מחודש יוני 2019 עד לחודש יולי 2021. שלושת הדיבידנדים הראשונים, בסכום ברוטו כולל של כ- 2 מיליוני ש"ח, חולקו לידי מר שינדר בעת שהוא עדיין החזיק את מניות פורין במישרין.

שינדר העביר את מניות פורין לידי ס.ש. בחודש יולי 2020. בחודש אוגוסט 2020, פורין חילקה דיבידנדים בגובה 17.345 מיליון ש"ח לידי ס.ש. ובהמשך, בשבע פעמים נוספות, חולקו דיבידנדים לחברת ס.ש. בסכום כולל של 12.46 מיליון ש"ח (יוער כי על הדיבידנדים בין פורין ובין ס.ש. לא הוטל מס, לנוכח הוראות סעיף 126(ב) לפקודה).

נמצא כי בסך הכל, פורין חילקה דיבידנדים בהיקף של כמעט 31.9 מיליון ש"ח.

14. לדברי ב"כ פקיד השומה, הליכי השומה בשלב א' לשנים 2016 עד 2018 החלו בחודש ינואר 2020 (פרוטוקול הדיון מיום 17.10.2021, עמוד 8, שורה 31), כך שניתן לומר כי חלק הארי מן הדיבידנדים הנ"ל חולק **לאחר** תחילת הליכי השומה הנדונים.

15. פורין הראתה כי הדיבידנדים הנ"ל דווחו לרשות המיסים בסמוך למועד חלוקתם.

16. על רקע מסכת חלוקת הדיבידנדים הנ"ל, הגיש פקיד השומה בקשה לפי סעיף 194 לפקודה בספטמבר 2021 ("**הבקשה המקורית**"), וזאת במעמד צד אחד.

סעיף 194 לפקודה, בחלקיו הרלבנטיים לענייננו, קובע:

"(א) **היתה לפקיד השומה סיבה לחשוש, כי המס על הכנסה פלונית לא ייגבה משום שיש בדעתו של אדם פלוני לצאת מישראל, או מחמת סיבה אחרת, רשאי הוא –**

(1) אם כבר נשום אותו אדם לענין אותה הכנסה או שהוא חייב לגביה בתשלום מקדמות – לדרוש בהודעה בכתב,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

שהאדם יתן מיד ערובה, כדי הנחת דעתו של פקיד השומה, לתשלום המס שנישום, או המקדמות שהוא חייב בהן;

...

(ג) לא שילם הנישום את המס או לא נתן את הערובה לפי סעיף קטן (א)(1), רשאי בית המשפט המוסמך על פי בקשת פקיד השומה, לתת צו, אף שלא בפני הנישום –
(1) על עיכוב יציאתו מהארץ;
(2) על עיקול רכושו ואם נוכח כי יש חשש סביר שהמס לא ייגבה וכי אין די בעיקול כדי להבטיח את גבייתו – על תפיסת רכושו.

”...“

17. בבקשתו לבית המשפט פקיד השומה הטעים:

”אם כן [פורין] העבירה לבעלי מניותיה סך של 31,265,942 ש”ח (נטו) בעוד שחוב המס שלה לשנים 2016-2019 נאמד בסך של 49,175,863 ש”ח. לעמדת המבקש העברת הכספים לבעלי מניותיה מהווה הברחה שיטתית ובוטה של נכסים שמטרתה להותיר את המבקש בפני שוקת שבורה עת יבקש לגבות את חוב המס של [פורין], אם בית המשפט ימצא כי הדין עימו.

...

בענייננו – לנוכח העובדה כי [פורין] נמנעה מלשלם היטל עובדים זרים במשך שנים רבות; העניקה נקודות זיכוי לעובדים הזרים בניגוד לתקנות; לא ניכתה מס במקור ממשכירי דירות; ולא זקפה שווי הטבות מגורים וביטוח רפואי; לנוכח היקפ[ן] העצום של סכום חוב המס, ובפרט חוב המס הנובע מההיטל שבו היא חבה; על רקע העברות הכספים השיטתיות והסיטוניות בסכומים גדולים מאוד - כאמור; והעובדה כי העברת מניות [פורין] מאת [שינדר] ל[ס.ש.] לא דווחה בהתאם להוראות סעיף 91(ד) בפקודה – קיים חשש ממשי כי [פורין] תמשיך להבריח את הכספים וכי לא יהיה באפשרותו של המבקש לגבות את המס המגיע מ[פורין].”

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

(מתוך סעיפים 7 ו-36 לבקשה מיום 19.9.2021; יובהר כי בהמשך התחוויר כי העברת מניות פורין מידי שינדר לידי ס.ש. כן דווחה לרשות המסים במסגרת סעיף 104א לפקודה).

ייאמר כבר כאן כי אי תשלום המס השנוי במחלוקת איננו יכול, **כשלעצמו**, להוות עילה להפעלת הוראות סעיף 194, אחרת סעיפים 182 עד 185 לפקודה היו מתרוקנים מתוכן. דהיינו, "הסיבה האחרת לחשוש" כי המס לא ייגבה, חייבת להיות **אחרת** מעצם אי תשלום המס (אם כי אי תשלום מס באופן שיטתי **בעבר** עשוי לתמוך בשימוש בסעיף 194 - דבר שלא נטען או הוכח כאן).

18. לאחר הגשת בקשתו, נודע לפקיד השומה מפי באי כוחה של פורין כי בשלושה מועדים שונים במהלך חודש אוגוסט 2021 הועברו סכומי כסף בהיקף של כ- 7.98 אירו (כ- 30.22 מיליון ש"ח באותה עת) מידי חברת ס.ש. לידי חברה גרמנית בבעלותו המלאה של מר שינדר, BROS Peak Land GmbH ("החברה הגרמנית"). לכאורה הכסף שהועבר לחברה הגרמנית מקורו באותם דיבידנדים שחברת ס.ש. קיבלה מפורין, כמוסבר.

והנה בהמשך ההליך דגן העברת הכספים לגרמניה שימשה בידי פקיד השומה כנימוק נוסף להצדקת בקשתו וכחיזוק לחשש כי המס לא ייגבה אם ערעור המס יידחה.

19. בבקשה המקורית, פקיד השומה עתר לרשימה ארוכה של סעדים להבטחת הגבייה; נספח "הצווים המבוקשים" חובק תשעה עמודים.²

ניתן למיין ולקבץ את הסעדים המבוקשים בעת הגשת הבקשה המקורית כדלקמן:

(א) לגבי פורין:

(1) איסור כל פעולה שחורגת ממהלך העסקים הרגיל, לרבות חלוקת דיבידנדים, מתן הלוואות לגופים קשורים והגדלת משכורת בעל השליטה;

(2) צווים לשורה ארוכה של בנקים לאיסור ביצוע כל פעולה החורגת ממהלך העסקים הרגיל בחשבונות פורין המנוהלים אצלם או לחלופין עיקול גורף על אותם חשבונות בנק.

(3) עיקול רישומי על שני כלי רכב.

² לכל סעד מבוקש ניתן על ידי פקיד השומה מספר סידורי נפרד, ממספר 1 עד מספר 65. בהמשך אפנה למספרים סידוריים אלה על מנת לזהות במדויק את הסעדים הנדונים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

(ב) לגבי ס.ש. (מכוח סעיף 194 בצירוף סעיף 119א):

עיקולים על שורה ארוכה של חשבונות בנק עד לסכום של כ- 29.8 מיליון ש"ח.

(ג) לגבי שינדר (מכוח סעיף 194 בצירוף סעיף 119א):

(1) איסור כל פעולה חורגת מהתנהלות רגילה וסבירה עם נכסיו, לרבות משיכות

חריגות מחשבונות בנק או העברת נכסים שלא במחיר שוק.

(2) צווים לשורה ארוכה של בנקים לאיסור ביצוע כל פעולה או משיכה חריגה

בחשבונות שינדר המנוהלים אצלם או לחילופין עיקול גורף על אותם חשבונות בנק.

20. הבקשה המקורית הובאה בפני כבוד השופט אלטוביה במעמד צד אחד. בהחלטה מיום

19.9.2021, כתב השופט אלטוביה:

"מצאתי להעתר בעת הזו ... לבקשת המבקש במעמד צד אחד רק באשר לעיקולים על חשבונות הבנק באשר הם של [חברת ס.ש.]. המשך שמיעת הבקשה תהא בפני כב' השופט קירש."

דהיינו, באופן מיידי, בית המשפט הסכים להטיל עיקול, כאמור בסעיף 19(ב) לעיל, על

חשבונות הבנק של ס.ש. בלבד.

כאמור, לימים נודע לפקיד השומה כי ס.ש. העבירה קודם לכן לחברה הגרמנית סכום הגבוה

מסכום העיקול, והסתבר כי העיקול שהוטל ביום 19.9.2021 למעשה איננו מועיל.

21. קיימתי שני דיונים בבקשה דנן, אחד ביום 17.10.2021 והשני ביום 22.11.2021. המשיבים

(פורין, ס.ש. ושינדר) הגישו תשובה בכתב לבקשה ביום 19.11.2021, פקיד השומה סיכם

את טענותיו בכתב ביום 5.12.2021 והמשיבים סיכמו את טענותיהם בכתב ביום 25.1.2022.

מר שרון שליים, רכז חולייה במשרד השומה, נחקר על תצהירו וכך גם מר שינדר מטעם

המשיבים.

22. ביום 6.10.2021, ועל רקע דבר העברת הכספים לגרמניה כמתואר לעיל, מצאתי לנכון

להרחיב את היקף הצו שניתן על ידי כבוד השופט אלטוביה ביום 19.9.2021 וכתבתי:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

"... על מנת למנוע סיכול אפשרות הגבייה, אני מורה לשלושת המשיבים, כסעד ארעי ועד למתן החלטה אחרת, להימנע לאלתר מכל העברה של כספים או נכסים אחרים, בכל דרך שהיא, במישרין או בעקיפין, אל מחוץ לגבולות המדינה."

סעד ארעי זה נותר על כנו עד היום.

23. בנוסף לכך, במסגרת הדיון שנערך ביום 17.10.2021 ועל רקע הדברים שנאמרו בו, הובהר, בהחלטה בהסכמת הצדדים, כי "הכספים מושא הצו הארעי שניתן על ידי ביום 6.10.2021 מוחזקים ויוחזקו בחשבונות בנק בישראל" (פרוטוקול הדיון, עמוד 25, שורות 15-16).

משמע, כתוצאה ממתן שתי ההחלטות הנ"ל ("ההחלטות הנוספות"), באופן ארעי שלושת המשיבים אינם רשאים להוציא כספים נוספים מחוץ לגבולות המדינה, וכספיהם בישראל יוחזקו בחשבונות בנק ולא באופן אחר. תכלית ההוראות הייתה לשמר את המצב הקיים עד להכרעה סופית בבקשה.

ייאמר כי המשיבים אף הסכימו כי שתי ההחלטות הנוספות יישארו בתוקף לעת עתה (וראה סעיף 70 להלן).

24. לאחר התבהרות התמונה העובדתית במהלך הדיונים, פקיד השומה עידכן ושיכלל את רשימת הסעדים המבוקשים על ידיו.

המכלול החדש של סעדים מקבל ביטוי בסיכומי פקיד השומה מיום 5.12.2021.

פקיד השומה חזר וביקש את כל הסעדים המפורטים בבקשה המקורית לגבי פורין ושינדר (פרט לצמצום רשימות הבנקים השונים כלפיהם יופנו הצווים המתוארים בסעיף 19(א)(2) ובסעיף 19(ג)(2) לעיל). כמו כן, ביקש פקיד השומה להותיר בתוקף את ההחלטות הנוספות מיום 6.10.2021 ומיום 17.10.2021.

פקיד השומה לא ביקש לחזור על עיקולי חשבונות הבנק של חברת ס.ש. כמפורט בסעיף 19(ב) לעיל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

עם זאת, וכאן טמון החידוש, הפעם ביקש פקיד השומה מבית המשפט "ליתן צו מרווה (Mareva) במסגרתו ייאסר על המשיבים או מי מטעמם לבצע דיספוזיציה במניות חברת BROS Peak Land GmbH הרשומה בגרמניה, למיטב ידיעתו של המבקש... וכן ייאסר על המשיבים או מי מטעמם לעשות שימוש בכספים שהועברו על ידי מי מהמשיבים לחו"ל, לחברת BROS, ובפרט ביחס לסך של כ-8 מיליון אירו שהועבר – כך על פי טענת המשיבים – בהתאם להסכם מתאריך 12.8.21. כאשר בנוסף לצו המרווה כאמור יתבקש בית המשפט הנכבד להותיר על כנו את הסעד הארעי אותו נתן בתאריך 6.10.21, אשר הורחב בהסכמה בתאריך [17.10.21], וכן ליתן את הצווים האישיים מס' סודר (1) עד (2); צווים לרשות הרישוי מס' סודר (3) עד (4); צווים לבנקים מס' סודר (16) עד (23) ו- (40) עד (51) בנספח 1 לבקשה לפי סעיף 194 ביחס למשיבים 1 ו-3 [פורין ושינדר]."

(מן המבוא לסיכומי פקיד השומה).

25. זה המקום להרחיב בעניין העברת הכספים לחברה הגרמנית. לטענת המשיבים, הכספים הועברו כהלואה מידי ס.ש. כדי לממן רכישת נכס נדל"ן מניב על ידי החברה הגרמנית בגרמניה (סעיף 6 לתצהיר שינדר, ופרוטוקול הדיון מיום 22.11.2021, עמוד 52, שורה 2 עד שורה 7). הוצג בפני בית המשפט הסכם הלואה (בשפה האנגלית) בין ס.ש. מצד אחד והחברה הגרמנית מצד שני. מר שינדר, שמחזיק בכל המניות בכל אחת משתי החברות, חתם על הסכם בשם כל אחד מן הצדדים. ההסכם נושא תאריך 12.8.2021, דהיינו בין ההעברה הראשונה של כספים (שאיננה ביום 2.8.2021) ובין ההעברה השנייה (מיום 16.8.2021). סכום ההלוואה הוא 8 מיליון אירו (סעיף 2(a) להסכם) וההלואה תישא ריבית בשיעור של 1.5% לשנה (סעיף 2(d)). הריבית תשולם מדי שנה ביום 31 בדצמבר, ואילו סכום הקרן תוחזר לחברת ס.ש. בחלוף חמש שנים ממועד העמדת ההלוואה (סעיפים 2(f) ו-2(g)).

26. יושם אל לב, כי אם יינתנו כל הסעדים המבוקשים כעת על ידי פקיד השומה, לרבות איסור על שימוש "בכספים שהועברו על ידי מי מהמשיבים לחו"ל, לחברת BROS", אזי החברה הגרמנית לא תוכל לרכוש נכס מניב שם, כפי שהתכוונה לעשות (על פי הטענה).

27. המשיבים מתנגדים לבקשת פקיד השומה, הן במתכונתה המקורית והן במתכונתה המעודכנת, וזאת מנימוקים שונים המפורטים בתשובת המשיבים מיום 19.11.2021 ובסיכומים מטעמם מיום 25.1.2022.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

יחד עם התנגדותם הכללית, מסכימים המשיבים, כעמדה חלופית כי " ... הכספים... יושארו בחשבונות בנק בישראל וישמשו לפעילות השוטפת של החברה, וכן לא יעלו משכורות עובדיה, ושכל 'פעילות עסקית חריגה'... למעט משכורות עובדים והוצאות השוטפות של החברה, תצריך לקבל את אישורו של בית המשפט הנכבד... בכך למעשה מסכימה פורין לבקשת המבקש לצוים ובמקביל יהיה בכך כדי למנוע את קריסת החברה ופיטורי מאות עובדים זרים".

28. ההכרעה בבקשה כרוכה בדיון בסוגיות מספר, ואשתדל לעשות זאת בתמצית ולפי סדר לוגי.

עצם השימוש בסעיף 194 בנסיבות המקרה

29. השאלה הראשונה היא האם כלל יש מקום לשימוש בסעיף 194 בנסיבות המקרה? האם פקיד השומה הראה, במידה הנדרשת, שיש "סיבה לחשוש, כי המס... לא ייגבה משום שיש בדעתו של אדם פלוני לצאת מישראל, או מחמת סיבה אחרת". יש לשקול עניין זה כפי ששוקלים מתן סעד זמני בהליכים אזרחיים: על ידי הערכת מאזן הנזקים (אם הצו יינתן ואם הצו לא יינתן) מחד, ועל ידי הערכה לכאורית וראשונית של סיכוי ערעור המס להתקבל (ראו עמ"ה 13-01-39151 פקיד שומה יחידה ארצית לשומה נ' אבו לטיף ואח', ניתן ביום 13.5.2013, בסעיף 11 להחלטתו של כבוד השופט אטדגי).

מעבר לאיזון הדברים כאמור, עומד ברקע העקרון לפיו אין גובים מס שעדיין שנוי במחלוקת, ועל כן השימוש בסעיף 194 הוא החריג ומהווה פגיעה בקניינו של אדם שחייבת להיות מוצדקת ומידתית. המחבר אמנון רפאל בספרו **מס הכנסה, כרך ו, גורס כי "עוצמתה וחריפותה של סמכות פקיד השומה הקבועה בסעיף 194, מן ההכרח שתגרור בעקבותיה משנה זהירות, שבה ינהג פקיד השומה בכל הקשור להפעלת סמכות זו"** (שם, בעמוד 454).

30. המשיבים מדגישים כי פורין היא חברה איתנה ורווחית ואין מקום לחשש שהמס לא ישולם על ידיה אם הדבר יידרש: **"... חברת פורין פאואר הינה חברה פעילה שלה כ- 800 עובדים. החברה הינה רווחית, משלמת מקדמות של מאות אלפי ש"ח כל חודש..."** (מתוך סעיף 13 לתגובת המשיבים מיום 19.11.2021).

31. לדעתי התנהלות המשיבים בשנתיים האחרונות – במקביל לקיום הליכי השומה – מבססת במידה הנדרשת חשש לאי גבייה, ביחוד לאור גובה סכום המס בו מדובר. השילוב בין חלוקות תכופות של דיבידנדים גבוהים ובין העברת עיקר הסכום אל מחוץ למדינה – די בו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

לטעמי להקים חשש של ממש. ודוק: אינני נדרש לחוקיות חלוקת הדיבידנדים בהתאם להוראות חוק החברות, התשנ"ט-1999, והמסקנה כי יש בסיס לחשש איננה מושתתת על קביעה כי החלוקות היו אסורות (וראו פרוטוקול הדיון מיום 17.10.2021, עמוד 25, שורה 17)

יתרה מזו, לפי האמור במכתב רואה החשבון שהוצג על ידי המשיבים כדי לתמוך בטענתם כי פורין היא סולבנטית וחזקה, החיוב במס בגין השנים 2016-2019 (במונחי קרן בלבד) משתווה לכל רווחי החברה לתקופה של למעלה מארבע שנים, ברמת הרווחיות הקיימת (שאינן בטחון כמובן שהיא תישמר).

32. אשר לביסוס השומות וסיכויי ערעור המס: מדובר בסוגיות משפטיות בעיקר, אשר לגבי חלק מהן לפחות קיימת פסיקה לא מועטה. אין למעשה כל מחלוקת לגבי הנתונים הבסיסיים (שכר העובדים, דמי השכירות ששולמו וכדומה). בעניין היטל עובדים זרים, שזו הסוגיה הגדולה ביותר בהיקפה הכספי, מעלה פורין (כמערערת בערעור המס) טענת סף לגבי העדר סמכות חוקית לעובדי רשות המסים לערוך שומות היטל, וכן טענות בקשר לחוקתיות ההיטל ואפשרות הטלתו לנוכח הוראות אמנות המס הבינלאומיות. בתוך כך, מדגישה המערערת את שינוי החקיקה שהתקבל אך לאחרונה (ראו סעיף 1 לחוק התוכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו- 2004) (תיקון מס' 20), התשפ"ב-2022), אשר לגישה משליך אף על ההכרעה בערעור המס לשנים הנדונות.

33. באופן זהיר הייתי אומר – בעת הזו – כי הסיכוי שהשומות יבוטלו כליל או יופחתו במידה ניכרת איננו גדול במיוחד. ודאי לא מדובר בשומות מופרכות.

עם זאת, היות שבמסגרת ערעור המס (ע"מ 20-11-18816) הוחלט לדון קודם בטענת הסף בנושא העדר סמכות שומה, הרי אם טענה זו תתקבל – ואינני מביע כאן כל דעה בסוגיה – השומות כולן יצטמצמו במידה ניכרת ומאזן הדברים עשוי להשתנות. ומאחר שהבקשה הנוכחית היא לסעדים זמניים, אזי ניתן מעת לעת לשוב ולבחון את נחיצותם אם שינוי הנסיבות יצדיק זאת.

34. על כן, אני סבור כי ככלל השימוש בסעיף 194 במקרה זה הוא דבר סביר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

35. סוגיה נפרדת היא איזה סעדים ניתן לקבל במסגרת סעיף 194. נזכיר כי על פי נוסח סעיף 194, מוסמך בית המשפט להורות בצו (1) על עיכוב יציאתו של הנישום מן הארץ, ו- (2) על עיקול רכושו של הנישום (ואם אין די בעיקול – על תפיסת הרכוש).

נפתח בבחינת הסעדים המבוקשים כלפי פורין עצמה, שם אין פקיד השומה נדרש להוראות סעיף 119א בנוסף.

הסעדים המבוקשים כלפי פורין

36. כמפורט בסעיף 19(א)(1), בראש ובראשונה מבקש פקיד השומה לאסור על פורין ביצוע "כל פעולה שחורגת ממהלך עסקיה הרגיל. מבלי לגרוע מכלליות האמור, [פורין] לא תיתן [אנ] תגדיל הלוואות לגופים קשורים יחידים או מאוגדים; לא תחלק דיבידנדים; לא תגדיל את משכורתו של בעל השליטה או קרובו."

אינני רואה כיצד סעד מבוקש זה יכול להיחשב ל"עיקול רכוש" של נישום.

פקיד השומה עצמו, לאורך פירוט הסעדים השונים המבוקשים על ידיו, מקפיד להבדיל בין הצווים האוסרים על ביצוע פעולות חריגות מחד, ובין העיקולים מאידך. המנוח "עיקול" המופיע בסעיף 194(ג)(2) איננו מוגדר, כפי שמושג זה איננו מוגדר בדברי חקיקה אחרים בישראל. כידוע, מקובל לומר כי עיקול הוא "... פעולה משפטית, המופנית נגד בעליו של נכס או נגד המחזיק בו, והבאה להגביל את סחירות הנכס ואת יכולת השימוש בו, כדי שהתובע או הזוכה יוכל להיפרע מחוב המגיע לו... העיקול מהווה מחסום משפטי, שמטרתו למנוע מבעל הזכויות או מהמחזיק מלסכל את פירעון החוב לנושה" (גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, מהדורה שלוש עשרה, עמוד 753).

בספרו הרפורמה בסדר הדין האזרחי: מורה נבוכים, המחבר רוזן-צבי מסביר כי "עיקול הינו פעולה משפטית קניינית (in rem) הנוגעת לנכס (ובכלל זה כסף). הטלת צו עיקול זמני על נכס היא בעלת משמעות לא רק כלפי המשיב (בעל הנכס או מחזיק הנכס) אלא כלפי כולי עלמה. מטרתו של צו העיקול הזמני היא להגביל את עבירות הנכס ולהקפיא את המצב הקיים." (שם, עמוד 427)

37. להבנתי איסור כל פעולה שחורגת ממהלך עסקיו הרגיל של הנישום איננו בבחינת "עיקול" ובקשה זו אף איננה מזכירה, מטבעה, נכס מסויים כמושא העיקול.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

מבוקש כאן למעשה "צו מניעה" - והשוו תקנה 109 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 ("צו מניעה זמני"): "בית המשפט רשאי להורות למשיב להימנע מלעשות או להימנע מלהוסיף ולעשות, בעצמו או באמצעות מי מטעמו, פעולה כלשהי, אם שוכנע כי קיים חשש סביר שאי-מתן הצו יכביד באופן ממשי על ביצועו הראוי של פסק הדין."

דא עקא, סעיף 194 איננו מצייד את פקיד השומה או את בית המשפט ב"תפריט" מלא של סעדים זמניים, כפי שעושה פרק ט"ו לחלק ב' לתקנות סדר הדין האזרחי הנ"ל בקשר לתובענה אזרחית רגילה.

הרי תקנה 109 הנ"ל איננה חלה על ערעור מס הכנסה – וזאת בהתאם לתקנה 9(א) לתקנות בית משפט (ערעורים בענייני מס הכנסה), התשל"ט-1978.

למעשה, "הסעדים הזמניים" האפשריים בהקשר של ערעור מס הכנסה הם אלה המנויים בסעיף 194 ואלה בלבד, וכאמור דעתי היא כי הבקשה המתוארת בסעיף 19(א)(1) לעיל איננה יכולה למצוא אכסניה בביטוי "עיקול רכוש".

38. אוסיף לכך כי לדעתי בהקשר הנוכחי אין בסעיף 75 לחוק בתי המשפט ("סמכות כללית לתת סעד") כדי להושיע. סעיף זה קובע כי "כל בית משפט הזן בענין אזרחי מוסמך לתת פסק דין הצהרתי, צו עשה, צו לא-תעשה, צו ביצוע בעין וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו."

בהינתן שערעור מס הוא אכן "ענין אזרחי" (להבדיל מעניין פלילי) לצורך סעיף 75, הרי לכאורה הסעיף מקנה לבית המשפט הזן בערעור מס סמכות רחבה ביותר להורות על מתן סעדים מסעדים שונים, לרבות "צו לא-תעשה". אימוץ גישה בלתי מסויגת כאמור יוביל, הלכה למעשה, לביטול או ריקון תקנה 9(א) סיפא לתקנות בית משפט (ערעורים בענייני מס הכנסה), לפיה מוחרגים באופן מפורש מתחולה בערעורי מס כל הסעדים הזמניים האזרחיים המוסדרים בתקנות סדר הדין האזרחי הכלליות. גישה כזו איננה נראית נכונה, ויש לומר, לדעתי, כי ככלל תחולתו של סעיף 75 לחוק בתי המשפט בנוגע לערעורי מס תוגבל לנושאים משניים או דיוניים גרידא, ואין בסעיף 75 כדי להקנות לשופט הזן בערעור מס "ארסנל" סעדים רחב יותר או שונה מזה המוקנה לו לפי פקודת המס הכנסה והתקנות לפיה. מסקנה זו עולה בקנה אחד עם העקרון לפיו אין להיזקק לסמכות טבועה כאשר הוראות החוק ממצות נושא ומהוות הסדר שלילי. נשוב לעניין זה בהמשך ההחלטה בהקשר נוסף.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

39. אעיר כי להבנתי האמירה בעניין **אבו לטיף הנ"ל** לפיה " ... המבחנים להטלת או אי הטלת **עיקול** [על פי סעיף 194 לפקודה – ה"ק] **דומים למדי למבחנים שנקבעו בענין זה בתקנה 374 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, כפי שפורשה בפסיקה...**", באה כדי ללמד כי בשוקלו בקשה לפי סעיף 194 לפקודה, בית המשפט יבחן, על דרך ההיקש, שיקולים דומים לאלה הנבחנים במתן סעד זמני במסגרת תובענה אזרחית רגילה (לרבות ראיות לכאורה לקיום עילה, מאזן נזקים ונוחות, "מקבילות הכוחות", תום לב וכדומה). אולם אין באמירה זו, שאושרה על ידי בית המשפט העליון, כדי לחייב את המסקנה כי על בסיס האמור בסעיף 194 ניתן לתת כל סעד זמני שאפשר לתת בתביעה אזרחית רגילה, כגון צו מניעה או צו עשה.

40. ניתן בעצם לומר דברים דומים גם לגבי הסעד המתואר בסעיף 19(א)(2) לעיל, בנושא **חשבונות הבנק** של פורין על פי החלופה הראשונה: איסור "כל פעולה שחורגת ממהלך עסקיה הרגיל". קשה להגדיר את הסעד המבוקש כ"עיקול רכוש", והסעד הוא קרוב יותר לצו מניעה (אם כי בגזרה מצומצמת יותר – קרי בחשבונות הבנק המנויים).

אולם כאן המצב שונה, לדעתי. פקיד השומה ביקש את הסעד האמור כחלופה מועדפת בקשר לחשבונות הבנק כדי לייתר את הצורך בהטלת **עיקול גורף** על אותם חשבונות, שזו החלופה השנייה המתוארת בסעיף 19(א)(2) הנ"ל.

בשעה שלכאורה יש מקום להיעתר לבקשה להטלת עיקול על חשבונותיה של פורין – בשל החשש לאי גביית המס כמוסבר לעיל – האיסור המוצע על פעולות חריגות בלבד הוא פוגעני **פחות** ואיננו עלול להביא לשיתוק עסקיה השוטפים של פורין.

והנה פורין עצמה "הרימה את הכפפה" והסכימה לכך (**כ"הצעה פרקטית**) כי כל "פעילות עסקית חריגה" שלה בחשבונות "תצריך לקבל את אישורו של בית המשפט".

41. על כן, במקום להיזקק לעיקולים גורפים על חשבונות פורין, כולם או חלקם, אני מוצא לנכון להורות על מתן הסעדים מספר 16 עד מספר 23, על פי **החלופה הראשית**, דהיינו מתן צו האוסר **על המחזיק** לאפשר לפורין או למי מטעמה, לבצע בחשבונות הבנק המנוהלים אצלו כל פעולה שחורגת ממהלך עסקיה הרגיל. לעניין זה "פעולה החורגת ממהלך העסקים הרגיל" תוגדר כמשיכה או כהעברה בסכום העולה על 50,000 ש"ח (או שוויו במטבע חוץ), או סדרה של משיכות או העברות קשורות או סמוכות המסתכמות בסכום האמור או יותר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

42. אני מאשר את הטלת העיקולים הרישומיים על שני כלי הרכב של פורין (ראו סעיף 19(א)(3) לעיל).

הסעדים המבוקשים כלפי חברת ס.ש. ושינדר - כללי

43. אפנה כעת לסעדים המופנים כלפי חברת ס.ש. ומר שינדר.

כזכור, זיקתם של ס.ש. ושל שינדר לעניין סעיף 194 היא מכוח השימוש שעשה פקיד השומה בהוראות סעיף 119א לפקודה.

סעיף 119א(א)(1) מורה:

"היה לחבר-בני-אדם חוב מס ונתפרק או העביר את נכסיו ללא תמורה או בתמורה חלקית בלי שנותרו לו אמצעים בישראל לסילוק החוב האמור, ניתן לגבות את חוב המס שהחבר חייב בו ממי שקיבל את הנכסים בנסיבות כאמור."

יוער כי בסעיף 119א כלולות חלופות נוספות, כולן בנוגע לגביית חוב מס סופי (וראו סעיף קטן (א)(2) ו-(3) וכן סעיף קטן (ב)). לעומת זאת, סעיף 119א(א)(1) – שהופעל כאן – דן ב"חוב מס". לא מדובר בפליטת קולמוס: סעיף 119א(ד) מגדיר הן את המונח "חוב מס" והן את המונח "חוב מס סופי". חרף האמור בסעיף 14 לסיכומי המשיב, דומה כי לא יכולה להיות מחלוקת של ממש כי השומות הנדונות יצרו לכאורה "חוב מס" (כמשמעותו בסעיף 195א(ג) לפקודה, אליו מפנה סעיף 119א(ד)).

44. בהקשר הנוכחי (בו פורין לא התפרקה) תחולתו של סעיף 119א(א)(1) דורשת קיומם של שלושה תנאים נוספים מעבר לקיום חוב מס: (א) העברת נכסים; (ב) העדר תמורה מלאה בגין העברת הנכסים; (ג) העדר אמצעים מספיקים בישראל לסילוק חוב המס בעקבות העברת הנכסים.

חברת ס.ש. ושינדר חולקים על כך שתנאים אלה התמלאו במקרה זה, ולא אדרש כאן למחלוקת זו והיא תידון במסגרת ע"מ 22-01-31700.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

45. לענייננו כאן הסוגיה הראשונה היא האם כלל ניתן להחיל על "נעבר" לפי סעיף 119א (מי שקיבל את הנכס ללא תמורה מלאה מחבר-בני-האדם החייב במס) את הוראות סעיף 194?

דומה כי התשובה לשאלה זו היא חיובית. נפקותה של החלת סעיף 119א(א)(1) היא כי "ניתן לגבות את חוב המס... ממני שקיבל את הנכסים..." (קו ההדגשה איננו במקור).

והנה סעיף 194 עוסק, כמוסבר, ב"גביית מס במקרים מיוחדים" והוא עשוי להיות אמצעי גבייה כלפי כל מי שחייב בחוב המס.

אמנם ההכלאה האמורה של שני הסעיפים מחייבת קריאה מותאמת של הוראות סעיף 194(ג): היכן שנאמר "לא שילם הנישום", יש לקרוא "לא שילם הנישום או הנעבר", ובמקום שנאמר "עיקול רכוש" – גם עיקול רכוש של הנעבר משמע.

46. פרשנות זו היא במידה רבה מחוייבת המציאות: אותם מקרים שעלולים לספק "סיבה לחשוש שהמס לא ייגבה", כאמור בסעיף 194, עלולים אף להיות נגועים בהעברות של נכסים או פעילות אשר יצדיקו את יישומו המקביל של סעיף 119א.

המלומד רפאל, בספרו הנ"ל, הגיע לאותה מסקנה:

"עם זאת אין חולק כי ככלל, במקום שבו מתמלאים תנאי סעיף 119א ותנאי סעיף 194 כאחד, יכולות רשויות המס להיעזר בשני סעיפים אלה ולנקוט את הליכי הגבייה על פי סעיף 194 לפקודה כלפי נישום יחיד בגין חוב של חברה שהוא בר גבייה מאותו נישום יחיד, מכוח הוראות סעיף 119א."
(שם, בעמוד 470)

ד"ר רפאל אף מזכיר את פסק דין בעניין המרצה 1289/88 גבריאל דוביצקי נ' פקיד שומה תל אביב 5, ניתן ביום 9.3.1989 בבית משפט זה על ידי כבוד הנשיא וינוגרד, ואכן שם בית המשפט יוצא מנקודת הנחה כי ניתן לשלב הפעלה של סעיף 119א עם השימוש בסעיף 194, אך הדבר נאמר שם לצורך היקש מסוים והסוגיה לא נדונה במישרין או בהרחבה.

47. סוגיה שניה ואולי קשה יותר, היא האם ניתן להפעיל את הוראות סעיף 194 כנגד נעבר שחולק על חבותו לפי סעיף 119א והמחלוקת **טרם** הוכרעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

48. יוסבר כי בהתאם לסעיף 119א(ו), "על החלטה לגבות חוב מס לפי סעיף זה ניתן להשיג לפני המנהל תוך 21 ימים מיום שנמסרה הודעה עליה. על החלטת המנהל לפי סעיף קטן זה ניתן לערער לפני בית המשפט המחוזי, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה החלטה."

49. שלא יהיה הדבר קל בעינינו: סעיף 194 עוסק בגבייה "במקרים מיוחדים" והוא כונה בעבר אמצעי "דרסטי" ו"דרקוני"; סעיף 119א מצדו עוסק בגבייה "בנסיבות מיוחדות".

והנה בא פקיד השומה שמעוניין בגביית חוב מס לא סופי של פלוני ופונה אל אלמוני, כנעבר, ודורש ממנו את המס. אלמוני חולק על כך שהוא בבחינת נעבר עליו יכול לחול סעיף 119א(1) והוא נוקט הליכים לפי 119א(ו) כדי לבטל את הפנייה אליו.

הטלת סעדים על אלמוני במצב זה (עיקוב יציאה מן הארץ או עיקול רכוש), בעוד פלוני חולק בערכאות על עצם חיובו במס, איננה דבר מובן אליו. הסוגיה מחייבת איזון עדין בין זכויות הקניין של הנעבר ובין האינטרס הציבורי בגביית מס אפקטיבית, במציאות שמלמדת כי לא כל האזרחים משתפים פעולה עם אכיפת חוקי המס.

50. בהוראות הפרשנות של רשות המסים (חב"ק), בפרק המוקדש לסעיף 119א לפקודה, נאמר בסעיף 6.4 לאותו פרק: "כאשר נרשמה השגה על כתב הדרישה [על פי סעיף 119א], יש להקפיד את הליכי הגבייה כנגד מגיש השגה".

לכאורה יש באמירה זו כדי לתמוך בעמדה לפיה כל עוד הנעבר חולק על אחריותו לחוב המס של הזולת מכוח סעיף 119א, אין לנקוט נגד הנעבר פעולות גבייה, לרבות פעולות המעוגנות בסעיף 194 לפקודה. אולם דרך אחרת להבין את האמור בחב"ק היא כי יש להימנע במצב זה מגבייה מידית של החוב בהתאם לפקודת המסים (גבייה), אך ניתן לנקוט אמצעי זמני על מנת להבטיח גבייה עתידית של החוב מן הנעבר – למשל הטלת עיקול על רכושו על סמך סעיף 194 – שמא השגתו על השימוש בסעיף 119א תידחה.

מכל מקום, כידוע אין בהוראות הפרשנות של רשות המסים כדי לכבול את בית המשפט במלאכת פרשנות החוק.

51. לדעתי, חרף הקושי הנעוץ בהפעלת אמצעי גבייה מיוחדים כנגד אדם שאחריותו לחוב המס טרם הפכה לחלוטה, החוק איננו מונע זאת וקיימות סיבות טובות לאשר זאת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

ראשית, סעיף 119א עצמו איננו קובע חזקה לפיה כל עוד קיימת מחלוקת במסגרת סעיף קטן (ו), אין לפעול כלל לגביית המס מן הנעבר. ניתן גם לסבור כי כל עוד לא התקבלה השגתו של הנעבר או לא התקבל ערעור, עצם החלטתו של פקיד השומה ליישם את סעיף 119א לגביו נהנית מחזקת תקינות המעשה המינהלי.

אך חשוב מכך, הליכי ההשגה והערעור על פי סעיף 119א עלולים להימשך זמן מה, ובפרק זמן זה הנעבר (בהנחה שאכן קיבל נכסים מהנישום העיקרי) עלול להעביר את הנכסים לצדדים אחרים או להביא לשחיקת ערכם בדרך אחרת (אמנם סעיף 119א עשוי לחול גם על "נעבר מידי נעבר", דהיינו נעבר-משנה, אולם מצב כגון זה ודאי יקשה על רשות המסים בגביית המס בסופו של דבר - והשוו ע"מ 15-03-48587 בסנינו גרופ (גמג) בע"מ נ' רשות המסים – אגף המכס ומע"מ, מכס אשדוד, ניתן ביום 12.6.2018 על ידי כבוד השופט בורנשטיין).

נזכור כי בכל מקרה השימוש בסעיף 194, גם כלפי נעבר שחולק על חבותו לפי סעיף 119א, מותנה בהוכחת "סיבה לחשוש כי המס לא ייגבה", ואם במקרה מסוים החשש מבוסס על אינדיקציה להעברת נכסי הנישום לאדם אחר – אותה נסיבה המקימה לכאורה את העילה ליישום סעיף 119א – אזי המתנה למיצוי ההליכים לפי סעיף 119א(ו) עלולה להותיר את פקיד השומה בפני שוקת שבורה.

ונוסיף כי ממילא מדובר בסעדים בעלי אופי זמני והפיך, כך שמיד עם קבלת השגתו או ערעורו של הנעבר, הסעד הזמני כלפיו יוסר.

52. על כן, אינני סבור שקיומו של הליך ע"מ 22-01-31700, במסגרתו ס.ש. ושינדר חולקים על השימוש בסעיף 119א(א)(1) כלפיהם, יש בו כשלעצמו כדי למנוע את הפעלתו המידית של סעיף 194 כנגדם, אם הדבר עולה בקנה אחד עם הוראות סעיף 194.

הסעדים המבוקשים כלפי מר שינדר

53. לגבי מר שינדר, ביקש פקיד השומה כזכור הן צו כללי האוסר על ביצוע כל פעולה שחורגת מהתנהלות רגילה וסבירה עם נכסיו (ראו סעיף 19(ג)(1) לעיל), והן צווים בקשר לחשבונות הבנק שלו (איסור פעולה או משיכה חריגה או לחלופין, עיקול גורף של החשבונות – ראו סעיף 19(ג)(2) לעיל).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

אשר לצו הכללי המבוקש בעניין איסור חריגה מהתנהלות רגילה בנכסים (מספר סידורי 2) – מדובר לדעתי **בצו מניעה** ואין מקום לתתו על סמך סעיף 194(ג)(2) לפקודה. האמור בסעיפים 37 עד 39 לעיל בקשר לפורין יפה גם כאן. לפיכך אני דוחה את בקשת פקיד השומה בנושא זה.

54. גם לגבי הצווים המבוקשים הנוגעים לחשבונות הבנק, הניתוח הוא דומה לזה שנערך בקשר לפורין: ראו סעיף 40 לעיל.

הבקשה לאסור על הבנקים לאפשר לשינדר לבצע פעולות חריגות בחשבונותיו איננה בקשה רגילה ל"עיקול" וספק אם היא נכנסת לתחומו של סעיף 194(ג)(2) (וכאמור פקיד השומה עצמו מבדיל בין הצווים האלה ובין צווי עיקול החשבונות שהוא מבקש לחלופין).

אולם גם כאן האפשרות האחרת היא מתן צו עיקול גורף על החשבונות, ונראה כי פקיד השומה ביכר לנקוט דווקא בחלופה מתונה יותר.

האם אכן יש הצדקה לעקל את החשבונות של מר שינדר?

השימוש בסעיף 119א(א)(1) כלפי שינדר מבוסס על החלוקה של שלושה דיבידנדים לידיו בתקופה בה החזיק במישרין במניות פורין. הדיבידנדים הסתכמו בסך 1,460,942 ש"ח (הסכום נטו לאחר ניכוי מס במקור).

סעיף 119א(ג) מורה:

"לא יגבו ממי שקיבל את הנכסים או הפעילות לפי סעיף קטן (א) או (ב) יותר משווי הנכסים או הפעילות שקיבל ללא תמורה או מההפרש שבין התמורה החלקית ששילם לבין שווי הנכסים או הפעילות, ואם שילם מס בקשר להעברת נכסים או פעילות כאמור – לא יותר מהשווי או מההפרש כאמור פחות סכום המס ששילם."

לכאורה חשיפתו של מר שינדר לגביית חובותיה של פורין מוגבלת למיליון וחצי ש"ח, בקירוב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

עם זאת, שינדר שולט בפורין בעקיפין ושולט בחברת ס.ש. ובחברה הגרמנית במישרין, ולפיכך כספים נוספים שמקורם בפורין עשויים להגיע לידיה בהמשך. או אז שינדר עשוי להפוך (גם) ל"נעבר של נעבר", בנוסף להיותו לכאורה נעבר ישיר בזכות שלושת הדיבידנדים הנ"ל.

לדעתי מן הראוי להפעיל כלפי שינדר אמצעי מתון יותר לעומת זה שאומץ לגבי פורין עצמה: אין הוא הנישום העיקרי; חבותו במס הנדון מכוח סעיף 119א עדיין שנויה במחלוקת; וחשיפתו לחבות לפי אותו סעיף עשויה להיות מוגבלת בסכום, כאמור לעיל.

55. אני מורה אפוא על מתן הסעדים מספר 40 עד מספר 51, לפי החלופה הראשונה, דהיינו מתן צו האוסר על המחזיק לאפשר למר שינדר או למי מטעמו לבצע בחשבונות כל פעולה, לרבות משיכת כספים, שחורגת מהתנהלות רגילה וסבירה, כאשר לעניין זה "פעולה שחורגת מהתנהלות רגילה וסבירה" תוגדר כמשיכה או כהעברה בסכום העולה על 100,000 ש"ח (או שוויו במטבע חוץ), או סדרה של משיכות או העברות קשורות או סמוכות המסתכמות בסכום האמור או יותר.

הסעדים המבוקשים כלפי חברת ס.ש.

56. אשר לחברת ס.ש., פקיד השומה לא חזר בסיכומיו על הבקשה המקורית לעקל את חשבונות הבנק של ס.ש., ועל כן אני מורה בזה על ביטול הצו שניתן בהחלטתו של כבוד השופט אלטוביה מיום 19.9.2021.

הסעדים החדשים

57. אפנה עתה לסעדים הנוספים שהתבקשו בסיכומי פקיד השומה, לאחר התבהרות התמונה, ואשר לא היו כלולים בבקשה במקורית.

אזכיר כי כעת מבקש פקיד השומה מבית המשפט להוראות בצו מרווה (Mareva) על (א) איסור דיספוזיציה במניות החברה הגרמנית; (ב) איסור שימוש בכספים שהועברו לידי החברה הגרמנית.

ניכר כי פקיד השומה מבקש צו מרווה בנושא הראשון (המניות בחברה הגרמנית) מתוך הבנה כי לא ניתן לקבל מבית משפט בישראל צו עיקול לגבי נכס שמצוי מחוץ לגבולות המדינה ומתוך ההבנה כי מיקומן של המניות האמורות (situs) הוא בגרמניה, היכן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

שהתאגדה החברה האמורה (על העדר הסמכות להטיל עיקול על נכס מחוץ למדינה, ראו למשל ת"א (תל אביב) 2233/90 אוקון נ' זקס, ניתן ביום 28.4.1991 – אליו נחזור בהמשך – בייחוד בסעיפים 6 ו-8 לפסק דינו של כבוד הנשיא וינוגרד).

58. לאחר שקילת הדברים הגעתי למסקנה כי לא ניתן לפרש את הוראות סעיף 194(ג)(2) לפקודה כמעניקות סמכות לבית המשפט לתת צווי מרווה. כמפורט לעיל, סעיף 194 מאפשר מתן צו על עיקול רכושו של הנישום, או על תפיסת הרכוש כאשר "יש חשש סביר שהמס לא ייגבה וכי אין די בעיקול כדי להבטיח את גבייתו".

אמנם צו מרווה נועד, באופן כללי, להשיג מטרה דומה למטרתו של עיקול: להשאיר די נכסים בבעלות החייב על מנת לאפשר פרעון חובו כלפי הנושה/התובע בסיומו של ההליך השיפוטי. וכן צו המרווה פותח כדי להשלים את החסר באותם מקרים בהם לא ניתן לצוות על עיקול, ובמובן זה שני הכלים הם משלימים ויש קרבה פונקציונלית ביניהם.

אולם להבנתי צו מרווה הוא זן של צו מניעה הפועל in personam כדי למנוע עשיית מעשה, בשונה מצו עיקול שעיקרו in rem ומושא הצו הוא הנכס עצמו (ומשום כך, סמכות בית משפט בישראל להטיל עיקולים איננה משתרעת על נכסים המצויים בחו"ל).

אינני סבור כי הדיבר "עיקול רכושו" שבסעיף 194(ג)(2) לפקודה יכול להקיף גם צווי מניעה, אף לא צו מניעה מסוג "מרווה".

59. בפסק דין אוקון הנ"ל, הנשיא וינוגרד נדרש הן למהותו של עיקול זמני והן למהותו של צו מרווה. אביא את הדברים בהרחבה בשל חשיבותם לענייננו. אשר לצו עיקול נאמר:

"עיקול זמני משמעו ייחוד נכס כדי להבטיח את ביצועו של פסק-דין העתידי להינתן. עיקול זה משמש מחסום המונע מבעל הנכס לסכל את ביצוע פסק-הדין על-ידי הברחת הנכס. אמנם אין העיקול משעבד את הנכסים לתובע, אך הוא מונע מן הנתבע להוציא מרשותו או לשעבדו לאחר.

...

על אף שאין העיקול יוצר שעבוד, כאמור, הוא בכל זאת רובץ על הנכס. הוא מקפיא את הנכס בידי המחזיק בו."
(מתוך סעיף 4 לפסק הדין)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

מנגד, לגבי צו מרווה (אשר כונה בפסק דין אוקון "צ.מ." לשם הקיצור) הוטעם:

"אפשר להגדיר צ.מ. כצו מניעה זמני ...

... צ.מ. – כמו כל צו מניעה – פועל in personam בתור שכזה, הוא מונע מהנתבע אישית מלעשות עיסקה בנכסים או להוציאם מרשותו בניגוד להוראות הצו.

...

ישנם מקרים, גם בתחום השיפוט הישראלי, שבהם אין אפשרות לתת צו עיקול.

...

במקרים כאלו נוהגים בתי-המשפט לתת סעד של צו מניעה זמני המצווה על הנתבע להימנע מלעשות שימוש בזכויות הנדונות, או מלהעביר את הזכויות בדרך כלשהי שתוציאן מרשותו. האפקט של צו זה דומה לצו-עיקול-זמני בכך שהנתבע מנוע מלהוציא את הנכס מרשותו, אך צו זה הוא צו in personam ואינו מכיל כל אלמנטים של צו in rem, כלומר: שאין הוא מגביל כל נושה אחר של הנתבע מלרדת לאותו נכס ולגבות ממנו את חובו – מבלי לשתף את התובע.

צו המניעה זמני כזה – אינו מפורש בתקנות סדרי הדין [הקודמות – ה"ק] – אך הוא נובע מהסמכות של בית-המשפט על-פי סעיף 75 לחוק בתי-המשפט.

...

ניתן, איפוא, בין מכוח סעיף 75 לחוק בתי-המשפט ובין מכוח הסמכות הטבעית, להוציא צו-מניעה-זמני שמהותו מניעת התובע מהוצאת נכסיו מרשותו כדי להכשיל כל פסק-דין שינתן נגדו ע"י הנתבע, וזאת בכל מקום שעיקול זמני לפי התקנות אינו ישים.

...

מה שמונח בבסיס כל ההחלטות הללו היא בראש ובראשונה הקונצפציה שצ.מ. הוא צו in personam צו זה ניתן נגד אדם שלבית-המשפט יש סמכות לגביו.

ועל-כן, במקרים מתאימים, אין בית-המשפט מנוע מלתת נגדו צוויים הנוגעים גם לרכושו המצוי מחוץ לתחום שיפוטו של בית-המשפט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

על-פי כל האמור לעיל, אני סבור שבית-משפט ישראלי מוסמך לצוות על נתבע, שיש לו סמכות שיפוט כלפיו, שיימנע מלהוציא מרשותו נכסים שלו אף אם נמצאים בחו"ל. הצו הוא אישי - כטבעו של כל צו מניעה – ועל הפרתו צפוי המפר להליכים לפי פקודת ביזיון בית- המשפט."

(מתוך סעיפים 3, 9, 11, 14 ו-15 לפסק הדין)

כפי שניתן להיווכח, הנשיא וינוגרד שב וציין כי צו מרווה הוא צו מניעה, שיכול להינתן היכן שאין אפשרות לתת צו עיקול.

60. יוער כי פסק דין אוקון ניתן לפני התקנתה (בשנת 2001) של תקנה 383 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984. תקנה זו, שאמנם נכללה בסימן א1 לפרק כ"ח לאותן תקנות ("עיקול זמני") קבעה לאמור:

"(א) בית המשפט או הרשם רשאי, בכפוף להוראות סימן א', להורות למשיב להימנע, בעצמו או באמצעות אדם מטעמו, מלהוציא נכסים מרשותו או מרשות מחזיק, למכרם, לשעבדם או לשנות את מצבם או את זכויותיו בהם, אם שוכנע על בסיס ראיות מהימנות לכאורה, כי קיים חשש סביר שאי מתן הצו יכביד באופן ממשי על ביצוע פסק הדין.
(ב) בתקנה זו, 'נכסים' – לרבות נכסים המצויים מחוץ לתחום המדינה."

ברי כי תקנה 383 באה לעגן בחיקוק את מוסד צווי המרווה.

61. לאחר התקנתה של תקנה 383, בית המשפט העליון נדרש לנושא צו המרווה ברע"א 4556/03 בנק דיסקונט צ'רטר נ' כאלד קטב, ניתן ביום 7.7.2002. כבוד השופט ריבלין (כתוארו אז) התייחס שם למהות צו המרווה וכן למשמעותה של תקנה 383 החדשה:

"בהיות *in personam* ולא *in rem*, אין ל'צו המרבה' השפעה ישירה על נכסים הנמצאים מחוץ לתחומי השיפוט של בית המשפט – כל השפעתו של הצו היא על הנתבע, והסנקציה בגין הפרתו תינתן במסגרת הליכי ביזיון בית המשפט.

...

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

'צו המרבה' הוא סעד חשוב בעולם בו אנו חיים, עולם בו גבולות מדיניים הולכים ומאבדים מחשיבותם. כיום, עשוי במקרים רבים, להופיע בפני בית המשפט אדם אשר כפוף לסמכות שיפוטו של בית המשפט, אך עיקר נכסיו נמצאים מחוץ לישראל. משום כך, לא יוכל צו עיקול שיוצא כנגד נכסיו המצויים בארץ להבטיח את אפשרות מימוש פסק הדין לכשיינתן. כדי להתאים את הסעדים הזמניים למציאות חיים זו, בא לעולם 'צו המרבה' בעל התחולה העולמית.

...

בדומה ל'צו המרבה' האנגלי, גם עניינה של תקנה 383 הוא בצו in personam, ולכן אין, לצורך הפעלת הסמכות המוקנית בתקנה לבית המשפט, חשיבות למיקום הנכס – וזהו ההגיון שמאחורי הוראת סעיף קטן (ב) לתקנה. זאת ועוד, כיוון שהצו הוא in personam, אין כל משמעות לאופיו של הנכס אשר ביחס לשימוש בו ניתן הצו נגד הנתבע. בצו in personam, הנמען הוא האדם, הכפוף לסמכות השיפוט, ולא הנכס".

(מתוך סעיפים 6, 8 ו-10 לפסק הדין)

62. כידוע, תקנה 383 לא הועתקה לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018; עם זאת, הופיע סימן ג' לפרק ט"ו לתקנות החדשות שעניינו "צו מניעה זמני". תקנה 109, הכלולה בסימן ג' האמור, צוטטה לעיל והיא רחבה וכללית מאוד, ודומה כי כל מצב שעשוי היה להיתפס בתקנה 383 הישנה ייתפס ממילא בתקנה 109 החדשה.

השופט יעקב שקד, בספרו "סדר הדין האזרחי החדש", כותב במסגרת הדיון בצווי מרווה כי "תקנה 103 לתקנות [סדר הדין האזרחי החדשות – ה"ק], הדנה בעיקול, לא קובעת סמכות זו [לתת צו מרווה - ה"ק] מפורשת, אך דומה כי אפשר ליתן צו כאמור מכוח תקנה 109 לתקנות, הדנה בצו מניעה או אף מכוח סעיף 75 לחוק בתי המשפט, כאמור בפרשת אוקון" (שם עמוד 508).

63. אמנם ניתן לומר כי קיימת "קרבה רעיונית" בין צו מרווה ובין צו עיקול (ראו גורן, בעמוד 785) וניתן לומר כי צו המרווה "משיק לצו עיקול" (שקד, עמוד 507), אך נמצא כי צו מרווה איננו צו עיקול.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

לפיכך, למצער במישור לשון החוק, צו מרווה איננו כלול בהסמכה המופיעה בסעיף 194(ג)(2) לפקודה.

64. ניתן כמובן לתהות מדוע אותה פרשנות תכליתית ויצירתית אשר הביאה לפיתוח מוסד צו המרווה בשדה סדר הדין האזרחי הכללי איננה מאפשרת או מחייבת את אימוצו גם בתחום הליכי המס. הרי בתחום האזרחי הכללי, ועוד לפני התקנתה של תקנה 383, נמצאה תשתית למתן צווי מרווה "בין מכוח סעיף 75 לחוק בתי המשפט ובין מכוח הסמכות הטבעית [של בתי המשפט לתת סעדים שמקורם בדיני היושר – ה"ק]" (אוקון, בסעיף 11 לפסק הדין).

65. לגישתי אין זה נכון להרחיב כך את משמעותו של סעיף 194(ג)(2) על דרך הפרשנות השיפוטית, וזאת ממספר נימוקים שונים:

(א) כמוסבר, (ראו סעיף 37 לעיל), פרק הסעדים הזמניים בתקנות סדר הדין האזרחי לא הוזרם לתקנות שמסדירות את אופן הדיון בערעור מס אלא הוחרג במפורש³. אם בתחום האזרחי הכללי צו המרווה התפתח על מנת למלא חללים ברשת קיימת של סעדים זמניים שונים, אזי בתחום המס רשת סעדים כזו כלל לא אומצה, וכל שיש בידניו הוא סעיף 194 המזכיר שני סעדים בלבד: עיכוב יציאה מן הארץ ועיקול.

(ב) על אותו משקל, וכפי שכתבתי לעיל (סעיף 38), אינני סבור כי ראוי לייבא את צו המרווה לתחום המס דרך סעיף 75 לחוק בתי המשפט. סעיף 75 לכאורה מסמך את בית המשפט לתת כל צו לא-תעשה "ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו", אולם לנוכח הרשימה המצומצמת של סעדים שבחר המחוקק למנות בסעיף 194, השימוש בסעיף 75 להוספת סעד נוסף – צווי מניעה – על ידי בתי המשפט נראה מוקשה ביותר (והדבר שונה, למשל, משימוש בסעיף 75 כדי להצדיק צו עשה או לא תעשה הנלווה לצו עיקול והנחוץ לביצועו היעיל).

(ג) ודוק: כאשר צו המרווה אומץ ופותח בפסיקה הישראלית, ולימים עוגן בתקנות סדר הדין האזרחי עצמן, היה באותן תקנות מקור מפורש להטלת "עיקולים" – וראו תקנה 374 לתקנות משנת 1984. דווקא על רקע ההעדר של הגדרה מחייבת למונח "עיקול", בתי המשפט (ולאחר מכן, מתקין התקנות) יכלו לקבוע כי צו מסוג מרווה נופל לתוך גדר המושג עיקול, בשל מאפייניו ותכליותיו הנטענים. אך לא כך נעשה

³ אמנם סעיף 194 איננו חל רק על הליכים שכבר מצויים בערכאה שיפוטית, וניתן להפעיל את הסעיף עוד בשלבי השומה, כפי שנעשה לעתים קרובות. במובן זה מדובר בסעד זמני שניתן טרם הגשת תובענה (וללא דרישה כי בהמשך תיפתח תובענה). אולם מכאן יש ללמוד קל וחומר: אם הליך ערעור המס – שהוא "תחנה" קרובה יותר לגיבוש הסופי של חוב המס – איננו מקיף מתן צווי מניעה כלשהם, מדוע הליך טרום ערעור כגון הפעלת סעיף 194 בשלב השומה, כן יאפשר מתן צווי מניעה?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

והן בתי המשפט והן מתקין התקנות ראו את עצמם כמחוייבים למצוא עיגון אחר לצו המרווה, מחוץ לתקנה 374 הנ"ל.

(ד) הגדרת המונח "סעד זמני" שהופיעה בתקנה 1 לתקנות סדר הדין האזרחי משנת 1984 מנתה **בנפרד**, ברשימת הסעדים השונים, "עיקול" מחד, ו"הגבלת שימוש בנכס", מאידך.

(ה) למעשה קבלת עמדת פקיד השומה בסוגיית צו המרווה טומנת בחובה הסכמה לכך כי בכל מקום בחיקוק בו מוקנית סמכות להטיל "עיקול" – גם מתן צו מרווה במשמע, כי הרי בסעיף 194 עצמו אין כל "קריצה" מיוחדת לכיוון הרחבה לצו מרווה. אינני יכול להסכים עם תזה זו.

(ו) סעיף 194 מהווה כאמור יוצא מן הכלל לעקרון אי תשלום מס השנוי במחלוקת. יש בו פגיעה בקניינו של אדם עוד בטרם נקבע כי השומה מוצדקת (כאשר במקרה דנן שניים מתוך שלושת המשיבים אף אינם הנישום החייב במס). עובדה זו מחייבת זהירות יתר בפרשנות הוראות הסעיף ורתיעה מפני הרחבת תחולתו, בדרך פסיקה שיפוטית ובהעדר עיגון לשוני של ממש.

66. פקיד השומה לא הביא אסמכתא ישירה לכך שניתן לתת צו מרווה מכוח סעיף 194 לפקודה.

67. ייתכן שאמצעי כגון צו מרווה נדרש בתחום המס על מנת למנוע העברה של נכסים או הוצאה של כספים העשויים לשמש מקור לתשלום המס המתחייב על פי שומה. אין מקום כמובן לתמימות בנושא וחלק מן הנישומים (חלק קטן, יש לקוות) ינסו להרחיק את נכסיהם מהישג ידה של רשות המסים. ייתכן שיש לצייד את רשות המסים בכלי אכיפה שיכול להשליך, ולו *in personam*, גם על נכסים הנמצאים בחו"ל, כפי שהתרחש גם באנגליה וגם בישראל בנוגע לצווי מרווה.

אלא שלדעתי כלי כאמור איננו מצוי כעת בסעיף 194, שדן בצווי עיקול בלבד, והכתובת הנכונה להוספת הכלי היא הכנסת ולא בית המשפט.⁴

68. ומן הכלל אל הפרט:

⁴ כפי שנעשה בשנת 2014 במסגרת תיקון מס' 200 לפקודה כאשר הוספה הסיפה לסעיף 194(ג)(2) בנושא תפיסת רכושו של הנישום – חלופה שלא הייתה קיימת קודם לכן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

(א) לגבי בקשת פקיד השומה למנוע ביצוע דיספוזיציה במניות החברה הגרמנית – מדובר בצו מרווה, כפי שפקיד השומה עצמו מגדיר אותו, ולגישתו אינני מוסמך להיעתר לבקשה, מן הנימוקים שפורטו.

(ב) לגבי בקשת פקיד השומה לאסור "על המשיבים או מי מטעמם לעשות שימוש בכספים שהועברו על ידי מי מהמשיבים לחו"ל, לחברת **BROS**..." :

מעבר לכך שגם כאן עסקינן בצו מרווה, "השימוש בכספים" עשוי מטבע הדברים להיעשות בידי החברה הגרמנית עצמה, שהיא כעת מחזיקה בכספים כלווה (על פי הטענה). דא עקא, החברה הגרמנית איננה בין המשיבים, לא הופעל לגביה סעיף 119א לפקודה, ולכאורה היא אף איננה בבחינת "נתבע שיש ל]בית משפט בישראל[**סמכות שיפוט כלפיו**" (פסק דין **אוקון**, סעיף 14) או "**אדם אשר כפוף לסמכות שיפוטו של בית המשפט**" (פסק דין **בנק דיסקונט צ'רטר**, סעיף 10).

יצויין כי הוצע במהלך הדיונים בבקשה זו לאפשר לחברה הגרמנית להשקיע את הכסף הנדון בנכס נדל"ן מניב בגרמניה ולשעבד נכס זה – בהסכמה – לטובת רשות המסים עד לבירור ערעור המס. מתווה זה לא הסתייע.

והנה גם לגבי השימוש בכספים בחו"ל אינני רואה את עצמי מוסמך לתת צו מרווה מכוח סעיף 194.

69. בשולי הדברים אציין כי פקיד השומה לא ביקש לעקל את זכות הנשייה של חברת ס.ש. כלפי החברה הגרמנית; לכאורה זכות זו עשויה להיחשב כנכס שמצוי בישראל, למשל לנוכח סעיף בברירת הדין (סעיף 6) להסכם ההלוואה (לפי דיני מדינת ישראל), מקום חתימת ההסכם (בישראל, לפי כותרתו), והצמדת סכום ההלוואה למדד המחירים לצרכן הישראלי (סעיף 2(c)). אינני נדרש לקבוע דבר בשאלה זו מפני שהסעד האמור לא התבקש.

החלטות הנוספות

70. המשיבים הביעו בהזדמנויות שונות את הסכמתם להמשך תחולתן של החלטות בית המשפט מיום 6.10.2021 ומיום 17.10.21 (ראו בין היתר סעיף 18 לכתב התשובה מיום 19.11.2021 וכן סעיף 25 לסיכומיהם). כמפורט לעיל, החלטות אלו אוסרות על העברה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מרץ 2022

ע"מ 21-09-29940 מדינת ישראל נ' פורין פאואר עובדים זרים בע"מ ואח'

נוספת של כספים או נכסים לחוץ לארץ ומחייבות החזקת כספים בחשבונות בנק בישראל. אמנם חלק מן האמור לעיל עשוי להשליך גם על ההחלטות הנוספות, אולם משהובעה הסכמה כאמור, אזי יש מקום להותיר את ההחלטות על כן לעת עתה כאשר יש בהן ולו מענה חלקי נוסף לחששות פקיד השומה לגבי אפשרות גביית המס בעתיד.

על כן, מכוח הסכמת הצדדים, אני מורה על המשך תחולתן של שתי ההחלטות הנ"ל, עד למתן החלטה שיפוטית אחרת.

סיכום

71. אני מורה על מתן הסעדים הזמניים המפורטים בסעיפים 41, 42, 55 ו-70 לעיל.

72. לאור התוצאה המעורבת, אין צו להוצאות.

73. מזכירות בית המשפט תמציא החלטה זו לידי באי כוח הצדדים. ניתן לפרסם את ההחלטה ברבים.

ניתנה היום, ל' אדר א' תשפ"ב, 03 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה

ה' קירש, שופט